

Urantia-kirja

<< [Luku 79](#) | [Osat](#) | [Sisältö](#) | [Luku 81](#) >>

Luku 80

Andiittien leviäminen länsimaihin

80:0.1 (889.1) VAIKKEI Euroopan sininen ihminen omin avuin saavuttanutkaan suurta kulttuurisivilisaatiota, hän tarjosi kuitenkin sen biologisen perustan, joka sitten kun siniset aatamilaistuneet rotukannat sekoittuivat myöhempiin andiittivalloittajiin, tuotti ne rotuainekset, jotka olivat kaikista Urantialle koskaan sitten violetin rodun ja sen andiittiseuraajien jälkeen ilmestyneistä roduista kykenevimmit luomaan eteenpäin rynnistävän sivilisaation.

80:0.2 (889.2) Nykyisissä valkoisissa kansoissa yhdistyvät sen aatamilaisen kannan jäljellä olevat rotuainekset, joka sekoittui sangik-rotuihin, vähäisessä määrin punaiseen ja keltaiseen, mutta etenkin siniseen. Kaikissa valkoisissa roduissa on melkoinen osa alkuperäistä andoniittista rotuperimää ja vielä sitäkin enemmän alkuaikojen nodilaisaineita.

1. Adamiitit saapuvat Eurooppaan

80:1.1 (889.3) Ennen kuin viimeisetkin andiitit karkotettiin Eufraatinlaaksosta, monet heidän veljistään olivat jo saapuneet Eurooppaan seikkailijoina, opettajina, kauppiaina ja satureina. Välimerenallasta suojasivat violetin rodun varhaisimpina aikoina Gibraltarinkannas ja Sisilian maasilta. Osa ihmisen hyvin varhaisesta meritse tapahtuneesta kaupankäynnistä pantiin alulle näiden sisäjärvien rannoilla, joilla pohjoisesta kotoisin olevat siniset ihmiset ja etelästä tulevat saharalaiset kohtasivat idästä tulleita nodiitteja ja adamiitteja.

80:1.2 (889.4) Nodilaiset olivat perustaneet Välimeren itäiseen allaslaaksoon erään kaikkein laajimmista sivistyskeskuksistaan, ja näistä keskuksista he olivat tunkeutuneet jonkin matkaa Etelä-Eurooppaan, mutta aivan erityisesti Pohjois-Afrikkaan. Leveäkalloiset nodiittis-andoniittiset syyrialaiset ryhtyivät hyvin varhaisessa vaiheessa valmistamaan saviastioita ja harjoittamaan maanviljelyä niiden siirtokuntiensa piirissä, jotka sijaitsivat hiljalleen kohoavalla Niilin suistomaalla. He toivat maahan myös lampaita, vuohia, nautoja ja muita kotieläimiä. Heidän tuomisiinsa kuuluivat myös suuresti parannellut metallintyöstömenetelmät, sillä Syyria oli tuolloin tämän teollisuudenalan keskus.

80:1.3 (889.5) Egypti sai yli kolmenkymmenentuhannen vuoden ajan vastaanottaa mesopotamialaisia, joita saapui sinne tasaisena virtana. Ja he toivat muassaan taiteensa ja kulttuurinsa rikastuttamaan

Niilinlaakson kulttuuria. Mutta laajamittainen Saharan kansanheimojen maahanmuutto rappeutti Niilin varsien varhaiskulttuuria niin suuresti, että Egypti noin viisitoistatuhatta vuotta sitten painui kulttuurinsa osalta alimmalle tasolleen.

80:1.4 (889.6) Adamiittien länteen suuntautuneelle vaellukselle ei varhaisimpina aikoina ollut kuitenkaan juuri mitään estettä. Sahara oli avaraa laidunmaata, joka oli kauttaaltaan paimentolaisten ja viljelijöiden käytössä. Nämä saharalaiset eivät koskaan ryhtyneet harjoittamaan käsiteollisuutta, eivätkä he liioin olleet kaupunkienrakentajia. He olivat indigonmusta ryhmä, jossa oli laajasti rotuominaisuuksia sukupuuttoon kuolleilta vihreältä ja oranssilta rodulta. Mutta he saivat kuitenkin hyvin pienen määrän violettiä rotuperimää, ennen kuin maan kohoaminen ja sadetuulten kääntyminen ajoivat hajalle tämän kukoistavan ja rauhanomaisen sivilisaation jäännökset.

80:1.5 (890.1) Useimmat ihmisrodut ovat päässeet osallisiksi Aatamin verenperinnöstä, mutta jotkin saivat sitä muita enemmän. Intian sekarodut ja Afrikan tummemmat kansanheimot eivät olleet adamiittien mielestä houkuttelevia. Adamiitit olisivat mieluusti sekoittuneet punaisten ihmisten kanssa, elleivät nämä olisi olleet niin kaukana Amerikoissa, ja he suhtautuivat ystävällisesti keltaiseen ihmiseen, mutta tämä oli kaukaisessa Aasiassa yhtä vaikeasti tavoitettavissa. Niinpä kun adamiitit joko seikkailunhalun tai altruismin kannustamina lähtivät liikkeelle tai kun he tulivat karkotetuiksi Eufraatinlaaksosta, he varsin luontevasti katsoivat hyväksi yhdistyä Euroopan sinisiin rotuihin.

80:1.6 (890.2) Tuohon aikaan Euroopassa herruutta pitäneet siniset ihmiset eivät harrastaneet mitään sellaisia uskonnollisia tapoja, jotka olisivat herättäneet inhoa jo varhemmin sinne muuttaneissa adamiiteissa, ja violetin ja sinisen rodun välillä vallitsi suuri sukupuolinen vetovoima. Parhaat siniset ihmiset pitivät suurena kunniana saada pariutua adamiittien kanssa. Jokaisen sinisen miehen kunnianhimoisena tavoitteena oli tulla niin taitavaksi ja taiteelliseksi, että hän voittaisi jonkun adamiittinaisen kiintymyksen, ja jokaisen oivallisen sinisen naisen hartaimpana toiveena oli päästä jonkun adamiitin huomionosoitusten kohteeksi.

80:1.7 (890.3) Vähin erin nämä muuttomatkalla olevat Eedenin pojat yhdistyivät sinisen rodun korkeampiin tyyppeihin ja toivat uutta eloa näiden kulttuuritapoihin, samalla kun he säälimättömästi hävittivät neandertalirodun jäljellä olevia kantoja. Tämä rotujen sekoittamismenetelmä kelvottomien kantojen hävittämisen siihen liittyessä sai aikaan tusinan verran oivallisten sinisten ihmisten elinkelpoisempia ja edistyvämpiä ryhmiä, joista te olette antaneet yhdelle nimityksen Cro-Magnonin ihminen.

80:1.8 (890.4) Näistä ja muista syistä, joista vaellukseen soveliaimmat kulkureitit olivat hyvin tärkeä syy, Mesopotamian kulttuurin varhaiset aallot päätyivät miltei yksinomaisesti Eurooppaan. Ja juuri näistä seikoista määräytyivät nykyajan eurooppalaisen sivilisaation aiemmat vaiheet.

2. Ilmastolliset ja geologiset muutokset

80:2.1 (890.5) Muutamat melko äkilliset ilmastolliset ja geologiset muutokset katkaisivat violetin rodun Eurooppaan-leviämisen lyhyeen. Lännestä puhaltavat sadetuulet kääntyivät pohjoisten jääkenttien perääntymisen myötä pohjoiseen ja muuttivat Saharan laajat laidunaukeat vähitellen hedelmättömäksi autiomaaksi. Tämä kuivuus hajaannutti suuren Saharan ylätasangon lyhytvartiset, tummaveriset, tummasilmäiset mutta pitkäkalloiset asukkaat eri suunnille.

80:2.2 (890.6) Puhdasverisemmät indigonväriset ainekset muuttivat etelämmäksi ja siirtyivät Keski-Afrikan metsiin, joista ne eivät sen jälkeen ole poistuneet. Sekoittuneemmat ryhmät levittäytyivät kolmelle taholle: Lännen suunnalla eläneet korkeammantasoiset heimot siirtyivät Espanjaan ja sieltä edelleen läheisiin Euroopan osiin, ja niistä muodostui myöhempien aikojen pitkäkalloisten, tummaveristen välimerenrotujen ydinryhmä. Vähimmin edistynyt ryhmä, joka eli Saharan tasangon itäpuolella, siirtyi Arabiaan ja sieltä edelleen PohjoisMesopotamian ja Intian kautta kaukaiseen Ceyloniin. Keskimäinen ryhmä muutti pohjoiseen ja itään eli Niilinlaaksoon ja Palestiinaan.

80:2.3 (890.7) Juuri tämä toissijaisten sangikien pohjakerrostuma antaa sellaisen vaikutelman, että sekä hajallaan Deccanista Iraniin ja Mesopotamiaan että Välimeren kummallakin rannalla tavattavien nykyisten kansojen välillä vallitsee tietynasteista sukulaisuutta.

80:2.4 (890.8) Jokseenkin näiden Afrikassa tapahtuneiden ilmastomuutosten aikoihin Englanti irtosi mannermaasta ja Tanska

nousi merestä, kun taas Välimeren läntistä allaslaaksoa suojannut Gibraltarinkannas erään maanjäristyksen seurauksena petti, jolloin tämän sisäjärven pinta nopeasti nousi Atlantin valtameren tasolle. Jonkin ajan päästä myös Sisilian maakannas vajosi mereen, ja näin Välimerestä muodostui yhtenäinen meri, joka oli yhteydessä Atlanttiiin. Tämä suuri luonnononnettomuus peitti veden alle kymmenittäin ihmisyhdykskuntia, ja sen seurauksena menehtyi enemmän ihmishenkiä kuin on koko maailman historian kuluessa menehtynyt missään muussa tulvassa.

80:2,5 (891.1) Välimeren allaslaakson joutuminen veden valtaan rajoitti adamiittien länteen suuntautuneita muuttoliikkeitä välittömästi, samalla kun saharalaisten laajamittainen maahanvirtaaminen pani heidät etsimään Eedenin itä- ja pohjoispuolelta väyliä, joille se saattoi purkaa jatkuvasti kasvavan väestönsä. Kun Aatamin jälkeläiset matkasivat Tigrisin ja Eufratin laaksoista pohjoiseen, he kohtasivat vuoristoesteitä ja tuolloin aikaisempaa laajemman Kaspianmeren. Ja monien sukupolvien ajan adamiitit metsästäivät, paimensivat karjaa ja viljelivät maata Turkestanin joka puolelle sirottautuneiden asutuskeskustensa ympärillä. Vähä vähältä tämä suurenmoinen kansa laajensi aluettaan kohti Eurooppaa. Mutta adamiitit saapuvat Eurooppaan tällä kerralla idän suunnalta, ja he huomaavat sinisen ihmisen kulttuurin olevan Aasian kulttuuria tuhansia vuosia jäljessä, sillä tämä alue oli ollut melkein kokonaan vailla kosketusta Mesopotamiaan.

3. Cro-Magnonin sininen ihminen

80:3.1 (891.2) Sinisen ihmisen kulttuurin muinaiset keskukset sijaitsivat Euroopan kaikkien jokien varsilla, mutta vain Somme virtaa nykyään samassa uomassa kuin jääkausia edeltäneinä aikoina.

80:3.2 (891.3) Vaikka sanomme sinisen ihmisen olleen Euroopan mantereella vallitsevana, siellä oli tosiasiassa kymmeniä eri rotutyyppejä. Jo kolmekymmentäviisituhatta vuotta sitten Euroopan siniset rodut olivat varsin sekoittunut kansa, jossa esiintyi sekä punaisia että keltaisia rotuaineiksia, kun taas Atlantin rannikkoseuduilla ja nykyisen Venäjän alueella ne olivat sulauttaneet itseensä melkoisen määrän andoniittista verenperintöä, ja etelän suunnalla ne taas olivat kosketuksissa saharalaiskansoihin. Mutta näitä monia roturyhmiä olisi hyödytöntä edes pyrkiä luettelemaan.

80:3.3 (891.4) Tämä Aatamin jälkeisen varhaiskauden eurooppalainen sivilisaatio oli sinisten ihmisten elinvoiman ja taiteen sekä adamiittien luovan mielikuvituksen ainutlaatuinen sekoittuma. Siniset ihmiset olivat erittäin elinvoimainen rotu, mutta he madalsivat huomattavasti adamiittien kulttuurista ja hengellistä tasoa. Jälkimmäisten oli hyvin vaikea juurruttaa uskontoaan Cro-Magnonin ihmisten mieleen, sillä niin monilla heistä oli taipumus pettää ja vietellä neitsyitä. Kymmenentuhannen vuoden ajan Euroopan uskonto oli Intian ja Egyptin kehitystuloksiin verrattuna huonolla tolalla.

80:3.4 (891.5) Siniset ihmiset olivat kaikissa toimissaan täydellisen rehellisiä, ja heiltä puuttui sekoittuneiden adamiittien sukupuoliset paheet kokonaan. He kunnioittivat neitsyyttä ja harrastivat moniavioisuutta vain, milloin sodan seurauksena vallitsi pula miehistä.

80:3.5 (891.6) Nämä Cro-Magnonin kansat olivat rohkea ja kaukokatseinen rotu. Heidän lastenkasvatusjärjestelmänsä oli tehokas. Kummatkin vanhemmat osallistuivat näihin ponnistuksiin, ja varttuneempien lasten palveluksia käytettiin kaikin puolin hyväksi. Jokainen lapsi sai huolellisen koulutuksen luolienhoidossa, taiteessa ja piikivenmuokkauksessa. Naiset olivat jo nuorella iällä hyvin perehtyneitä taloustöihin ja alkeelliseen maanviljelyyn, kun miehet taas olivat taitavia metsästäjiä ja rohkeita sotureita.

80:3.6 (891.7) Siniset ihmiset olivat metsästäjiä, kalastajia ja ruoankeräilijöitä; he olivat päteviä veneenrakentajia. He valmistivat kivikirveitä, kaatoivat puita, pystyttivät hirsimajoja, jotka olivat osin maanpinnan alapuolella ja nahaksin katettuja. Ja on olemassa kansanheimoja, jotka Siperiassa rakentavat edelleenkin samanlaisia majoja. Eteläiset Cro-Magnonin ihmiset asuivat yleensä luolissa ja vuorenonkaloissa.

80:3.7 (892.1) Ei ollut epätavallista, että heidän talven tuiskuissa yövartiossa luolan suulla seisovat vartijansa paleltuivat kuoliaiksi. Heillä oli rohkeutta, mutta he olivat ennen kaikkea taiteilijoita. Kun heihin sekoittui adamiittista ainesta, niin luovan mielikuvituksen lento nopeutui pian entisestään. Sinisen ihmisen taiteen huippukausi saavutettiin noin viisitoistatuhatta vuotta sitten – ennen aikoja,

jolloin edellä mainitut tummempi-ihoiset rodut saapuivat Espanjan kautta Afrikasta.

80:3.8 (892.2) Noin viisitoistatuhatta vuotta sitten alppimetsät olivat leviämässä laajalle alalle. Sama ilmastollinen pakotin, joka oli muuttanut maailman onnelliset metsästysmaat kuiviksi ja karuiksi autiomaiksi, ajoi eurooppalaiset metsästäjät jokilaaksoihin ja merenrannikoille. Kun sateita tuovat tuulet muuttivat suuntansa pohjoiseen, Euroopan suuret laidunlakeudet metsittyivät. Nämä suuret ja verrattain äkilliset ilmaston muutokset pakottivat Euroopan rodut muuttumaan aukeiden seutujen metsämiehistä karjapaimeniksi ja jossakin määrin kalastajiksi ja peltoviljelijöiksi.

80:3.9 (892.3) Samalla kun nämä muutokset toivat tullessaan edistysaskeleita kulttuurin alalla, ne saivat aikaan myös tiettyjä biologisia taantumia. Aikaisempaan metsästyksen aikakautena oivallisemmat heimot olivat solmineet parisiteitä korkeammantyyppisten sotavankien kanssa ja poikkeuksetta hävittäneet sellaiset, jotka ne katsoivat kelvottomiksi. Mutta kun ne alkoivat perustaa yhdyskuntia ja harjoittaa maanviljelyä ja kaupankäyntiä, ne alkoivat myös yhä useammin säästää keskinkertaisia vankeja orjikseen. Ja myöhemmin juuri näiden orjien jälkeläiset rappeuttivat suuresti koko Cro-Magnon-tyyppiä. Tämä kulttuurin taantuminen jatkui, kunnes se sai idästä uutta virikettä mesopotamialaisten viimeisen joukkomittaisen maahantunkeutumisen pyyhkäistessä yli Euroopan. Maahantunkeutujat sulauttivat Cro-Magnon-tyypin ja -kulttuurin nopeasti itseensä ja panivat alulle valkoisten rotujen sivilisaation.

4. Andiitit tunkeutuvat Eurooppaan

80:4.1 (892.4) Vaikka andiitteja tulvi Eurooppaan tasaisena virtana, on kuitenkin erotettavissa seitsemän suurempaa invaasiota niin, että viimeiset tulokkaat saapuivat ratsain kolmena suurena aaltona. Jotkut saapuivat Eurooppaan Egeanmeren saarien kautta ja Tonavanlaaksoa vastavirran suuntaan kulkien, mutta valtaosa varhaisemmista ja puhdasverisemmistä kannoista vaelsi Luoteis-Eurooppaan pohjoista reittiä eli Volgan ja Donin laidunmaiden kautta.

80:4.2 (892.5) Kolmannen ja neljännen invaasion välillä Eurooppaan tunkeutui pohjoisesta lauma andoniitteja, jotka olivat tulleet Siperiasta Venäjän jokien ja Itämeren kautta. Pohjoiset andiittiheimot sulauttivat nämä välittömästi omaan joukkoonsa.

80:4.3 (892.6) Puhdasverisemmän violetin rodun varhaisemmat levittäytymiset olivat tämän rodun myöhempien puolisosilaallisten ja valloitushaluisten andiittijälkeläisten levittäytymisiä huomattavasti rauhanomaisempia. Adamiitit olivat rauhantahtoisia, nodiitit olivat sotalaisia. Kun näiden rotuainesten yhdistymään myöhemmin sekoittui sangik-rotuja, ilmaantuivat sen tuloksena ne kyvykkäät ja aggressiiviset andiitit, jotka suorittivat varsinaisia sotilaallisia valloituksia.

80:4.4 (892.7) Hevonen oli kuitenkin se kehitystekijä, joka vaikutti ratkaisevasti siihen, että andiitit saavuttivat lännen maissa valta-

aseman. Hevonen antoi eri suuntiin hajaantuville andiiteille liikkumisnopeuden suoman ennennäkemättömän etuaseman, ja andiittien viimeiset, ratsain liikkuvat ryhmät saattoivat näin edetä nopeasti Kaspianmeren ympäri tulvehtiakseen sitten yli koko Euroopan. Kaikki aikaisemmat andiittien aallot olivat liikkuneet niin hitaasti, että ne vähänkin pitemmälle Mesopotamiasta ehdittyään pyrkivät hajoamaan. Mutta nämä viimeisemmät aallot etenivät sen verran joutuisasti, että ne pääsivät perille Eurooppaan yhtenäisinä ryhminä, joiden hallussa oli yhä jokin määrä korkeampaa kulttuuria.

80:4.5 (893.1) Koko Kiinan ja Eufratin seutujen ulkopuolisen asutun maailman edistyminen kulttuurin alalla oli kymmeneentuhanteen vuoteen kaiken kaikkiaan varsin rajoittunutta, kunnes kuudennella ja seitsemännellä vuosituhannella ennen Kristusta ilmaantuivat vauhdikkaasti etenevät andiittiratsastajat. Kun he Venäjän tasangot ylitettyään siirtyivät länteen ja ottivat omiin joukkoihinsa sinisistä ihmisistä parhaat ja hävittivät kelvottomimmat, niin he sekoittuivat yhdeksi kansaksi. Kysymyksessä olivat niin kutsuttujen pohjoismaisten rotujen esivanhemmat: skandinaavisten, germaanisten ja anglosaksisten kansojen esi-isät.

80:4.6 (893.2) Ei kestänyt kauankaan, kun andiitit olivat koko Pohjois-Euroopan alueella sulauttaneet itseensä kaikki korkeammantasoiset siniset rotukannat. Vain Lapissa (ja jossakin määrin Bretagnessa) rodullisesti heitä vanhemmat andoniitit säilyttivät vielä jonkinlaisen tunnistettavuuden.

5. Andiitit valloittavat Pohjois-Euroopan

80:5.1 (893.3) Pohjoisen Euroopan heimot saivat jatkuvaa vahvistusta ja kohennusta Mesopotamiasta Turkestanin ja Etelä-Venäjän alueiden kautta tasaisena soljuneesta muuttajien virrasta, ja andiittien ratsujoukkojen viimeisten aaltojen pyyhkäistyä Euroopan yli tällä alueella oli jo enemmän andiittien rotuperimää omaavia ihmisiä kuin missään muualla koko maailmassa.

80:5.2 (893.4) Kolmentuhannen vuoden ajan pohjoisandiittien sotilaallinen keskus oli Tanskassa. Tästä keskuspiisteestä lähtivät toinen toistaan seuranneet valloitusallot, jotka muuttuivat yhä vähemmän andiittisiksi ja yhä enemmän valkoisiksi, sitä mukaa kun mesopotamialaiset valloittajat vuosisatojen vierieissä lopullisesti sekoittuivat valloittamiinsa kansoihin.

80:5.3 (893.5) Samanaikaisesti kun sininen ihminen oli pohjoisessa rodullisesti sulautettu ja kun hän lopulta oli taipunut etelään tunkeutuneiden valkoisten, ratsain liikkuneiden hyökkääjien edessä, sekoittuneen valkoisen rodun edistyneet heimot kohtasivat itsepäistä ja pitkällistä vastarintaa Cro-Magnonin ihmisten taholta. Mutta korkeamman älykkyytensä ja alati kertyneiden biologisten reserviensä turvin ne kykenivät pyyhkäisemään vanhemman rodun olemattomiin.

80:5.4 (893.6) Ratkaisevat taistelut valkoisen ihmisen ja sinisen ihmisen välillä käytiin Sommen jokilaaksossa. Siellä sinisen rodun

parhaimmisto teki katkeraa vastarintaa kohti etelää levittäytyville andiiteille, ja yli viisisataa vuotta nämä Cro-Magnonin ihmiset puolustivat menestyksellisesti alueitaan, ennen kuin antoivat periksi valkoisten maahantunkeutujien paremmalle sotataidolle. Pohjoisesta tulleiden voitokkaiden sotajoukkojen komentajana Sommen ratkaisevassa taistelussa toimineesta Thorista tuli Pohjolan valkoisten heimojen sankari, ja jotkin näistä heimoista kunnioittivat häntä myöhemmin jumalana.

80:5.5 (893.7) Sinisen ihmisen kauimmin säilyneet pesäkkeet sijaitsivat Etelä-Ranskassa, mutta viimeinen laajempi sotilaallista vastarintaa tehnyt pesäke voitettiin Sommen varrella. Maan myöhempi haltuunotto sujui kaupankäynnin muodossa tapahtuneen soluttautumisen, jokivarsien väestöpaineen ja korkeammantasoisien kanssa jatkuvasti solmittujen aviositeiden avulla, mihin kaikkeen liittyi alemmantasoisien säälimätön hävittäminen.

80:5.6 (893.8) Milloin andiittivanhimpain heimoneuvosto oli arvioinut alemmantasoisien sotavangin kelvottomaksi, hänet luovutettiin mutkikkain seremonioin shamaanipappien haltuun. Nämä taluttivat hänet joen rannalle, jossa he toimittivat ”autuaille metsästysmaille” menevän vihkimysmenot – kuolemaan päättyvän veteenupottamisen. Euroopan valkoiset valloittajat hävittivät tällä tavoin kaikki kohtaamansa kansanheimot, joita he eivät nopeasti saaneet sulautetuiksi omiin riveihinsä, ja näin sininen ihmissuku tuli tiensä päähän – ja se tapahtui nopeasti.

80:5.7 (893.9)

Cro-Magnonin sininen ihminen oli nykyajan eurooppalaisten rotujen biologinen perusta, mutta rotu on säilynyt vain siinä muodossa, jossa se sulautui heidän kotiseutujensa myöhempimpiin ja miehuullisiin valloittajiin. Sininen rotukanta antoi omalta osaltaan Euroopan valkoisille roduille monia jykeviä rotupiirteitä ja paljon fyysistä elinvoimaa, mutta sekoittuneiden eurooppalaisten kansojen huumorintaju ja mielikuvituksekkuus ovat peräisin andiiteilta. Tämä andiittien ja sinisten yhdistyminen, josta tuloksena ovat pohjoiset valkoiset rodut, oli syynä andiittien sivistystason välittömään laskuun, luonteeltaan ohimenevään jälkeenjääneisyyteen. Lopulta näiden pohjoisten barbaarien piilevä ylivoimaisuus kuitenkin tuli esille ja saavutti huippunsa nykyajan eurooppalaisena sivilisaationa.

80:5.8 (894.1)

Kehittyvät valkoiset rodut olivat vuoteen 5000 eKr. mennessä jo saavuttaneet valta-aseman koko Pohjois-Euroopan alueella Pohjois-Saksa, Pohjois-Ranska ja Brittein saaret mukaan luettuina. Keski-Eurooppaa hallitsivat jonkin aikaa siniset ihmiset ja pyöreäkalloiset andoniitit. Jälkimmäiset asuttivat pääasiassa Tonavanlaaksoa, eivätkä andiitit koskaan tunkeneet heitä täysin syrjään.

6. Andiitit Niilin varsilla

80:6.1 (894.2) Niistä ajoista alkaen, jolloin andiittien viimeinen maastamuutto tapahtui, Eufratinlaakson kulttuurin suunta kääntyi laskuun, ja tästä kulttuurista välittömästi juontuneen sivistyksen keskus siirtyi Niilinlaaksoon. Egyptistä tuli Mesopotamian seuraaja maailman edistyneimmän ryhmän tyyssijana.

80:6.2 (894.3) Niilinlaakso alkoi kärsiä tulvista hieman ennen Mesopotamian laaksoja, mutta se selviytyi niistä paljon paremmin. Tämän varhaisen vastoinkäymisen korvasi andiittimaahanmuuttajien katkeamaton virta niin yltäkylläisesti, että Egyptin kulttuuri, vaikka se todellisuudessa olikin peräisin Eufratin-seuduilta, näytti rynnistävän sen edelle. Mutta vuonna 5000 eKr., Mesopotamian tulvien aikakaudella, Egyptissä oli seitsemän toisistaan erottuvaa ihmisryhmää, jotka yhtä lukuun ottamatta olivat kaikki peräisin Mesopotamiasta.

80:6.3 (894.4) Kun viimeinen exodus Eufratinlaaksosta tapahtui, Egyptiä onnisti sikäli, että se sai osalleen niin monet taitavimmista taiteilijoista ja käsityöläisistä. Nämä andiittikäsityöläiset olivat siinä suhteessa kuin kotonaan, että he olivat perinpohjaisen perehtyneitä jokielämään, sen tulviin, keinokasteluun ja kuiviinkausiin. He antoivat arvoa Niilinlaakson turvatulle asemalle; siellä he olivat paljon vähemmän alttiina vihamielisille ryöstöretkille ja hyökkäyksille kuin he olivat olleet Eufratin varrella. Ja he lisäsivät egyptiläisten metallinkäsittelytaitoa huomattavasti. Egyptissä he työstivät Siinainvuorelta tuotettua rautamalmia Mustanmeren seuduilta tuotetun sijasta.

80:6.4 (894.5)

Jo varsin varhaisessa vaiheessa egyptiläiset kokosivat kaupunkijumalansa mutkikkaaksi kansalliseksi jumalten järjestelmäksi. He kehittivät laajamittaisen teologian, ja heillä oli aivan yhtä laaja mutta rasitukseksi käynyt papisto. Useat eri johtajat pyrkivät puhaltamaan uutta henkeä siihen, mitä seetiläisten muinaisista uskonnollisista opetuksista oli jäljellä, mutta nämä yritykset olivat lyhytikäisiä. Andiitit rakensivat Egyptin ensimmäiset kivirakennelmat. Ensimmäisen ja erikoisimman kivi pyramidin pystytti muuan nerokas andiittiarkkitehti Imhotep pääministerikaudellaan. Aikaisemmat rakennukset oli valmistettu tiilestä, ja vaikka eri puolille maailmaa oli pystytetty moniakin kivirakennelmia, Egyptissä se oli ensimmäinen. Tämän suuren arkkitehdin ajoista rakennustaito sitten kuitenkin tasaisesti taantui.

80:6.5 (894.6)

Sanotun loistavan kulttuurikauden lopetti lyhyeen Niilin varsilla käyty sisällissota, ja kohta tämänkin maan ylitse tulvehti, kuten aikoinaan oli tulvehtinut Mesopotamian yli, karun Arabian alemmantasoisia heimoja ja etelän mustia. Tämän seurauksena sosiaalinen kehitys taantui tasaista vauhtia yli viidensadan vuoden ajan.

7. Välimeren saarten andiitit

80:7.1 (895.1)

Aikana, jolloin kulttuuri rappeutui Mesopotamiassa, korkeampi sivilisaatio säilytti jonkin aikaa asemansa itäisen Välimeren saarilla.

80:7.2 (895.2)

Noin vuonna 12000 eKr. muuan etevä andiittiheimo siirtyi Kreetalle. Kysymyksessä oli ainoa saari, joka jo näin aikaisessa vaiheessa sai asukkaikseen tällaisen verrattoman kansanryhmän. Ja kului miltei kaksituhatta vuotta, ennen kuin näiden merenkulkijoiden jälkeläiset levittäytyivät naapurisaarille. Tämä ryhmä koostui kapeakalloisista, melko lyhytvartisista andiiteista, jotka olivat keskinäisten naimakauppojen kautta tulleet sukulaisuussuhteisiin pohjoisnodiittien vanilaisen alaryhmän kanssa. He olivat pituudeltaan kaikki alle satakahdeksankymmentäsenttimetrisiä, ja heidän kookkaammat ja alemmantasoiset toverinsa olivat kirjaimellisesti ajaneet heidät pois mantereelta. Nämä Kreetalle päätyneet maastamuuttajat olivat varsin taitavia tekstiili- ja metallitöissä, savenvalannassa, putkitöissä sekä kiven käyttämisessä rakennusaineena. He olivat kirjoitustaitoisia ja harjoittivat karjanhoitoa ja maanviljelyä.

80:7.3 (895.3)

Melkein kaksituhatta vuotta Kreetan asuttamisen jälkeen eräs Aataminpojan kookkaiden jälkeläisten ryhmä matkasi pohjoisten saarien kautta Kreikkaan ja saapui sinne melkein suoraan Mesopotamian pohjoispuolella sijainneelta ylämaan kotiseudultaan. Sato, joka oli Aataminpojan ja Rattan jälkeläinen suoraan alenevassa polvessa, johdatti nämä kreikkalaisten kantaisät länteen.

80:7.4 (895.4)

Siinä ryhmässä, joka lopulta asettui Kreikkaan, oli kolmesataaseitsemänkymmentäviisi valikoitunutta ja korkeammantasoisia ihmistä. He edustivat Aataminpojan jälkeläisten toisen sivilisaation jälkijaksoa. Näiden Aataminpojan myöhempien poikien mukana kulkivat ilmaantumassa olleiden

valkoisten rotujen tuohon aikaan arvokkaimmat perintöaineokset. He olivat älyllisesti korkeatasoisia ja fyysisessä mielessä kaikkein kauneimmat ihmiset sitten ensimmäisen Eedenin aikojen.

80:7.5 (895.5) Ennen pitkää Kreikka ja Egeanmeren saarten alue seurasivat Mesopotamiaa ja Egyptiä kaupan, taiteen ja kulttuurin länsimaisena keskuksena. Mutta niin kuin oli asianlaita jo Egyptissä, niin olivat myös koko egealaisen maailman taide ja tiede itse asiassa peräisin Mesopotamiasta, ellei oteta lukuun kreikkalaisten Aataminpojan jälkeläisedeltäjien kulttuuria. Tämän jälkimmäisen kansan koko taide ja nerokkuus on perintöä suoraan Aataminpojan, Aatamin ja Eevan esikoisen, ja tuon hänen erikoislaatuisen toisen vaimonsa jälkeläisiltä, joka oli suoraan alenevassa polvessa Prinssi Caligastian nodiittiesikunnan jäsenten puhdasverinen tytär. Ei ole ihme, että kreikkalaisilla oli mytologisia perimätietoja, joiden mukaan he polveutuivat suoraan jumalista ja ihmistä korkeammalla olevista olennoista.

80:7.6 (895.6) Egean alue koki viisi toisistaan erottuvaa kulttuurijaksoa, joista jokainen oli edellistä vähemmän hengellinen. Ja ennen pitkää viimeinenkin loistava taiteen aikakausi tuhoutui myöhempien kreikkalaissukupolvien Tonavan seuduilta maahan tuottamien orjien nopeasti lisääntyneiden ja lahjoiltaan keskinkertaisten jälkeläisten painon alle.

80:7.7 (895.7) Kreetalla Kainin jälkeläisten *äitikultti* saavutti suurimman suosionsa juuri tämän aikakauden kestäessä. ”Suurta äitiä” palvoessaan kyseinen kultti jumaloi Eevaa. Eevan kuvia oli kaikkialla. Julkisia alttareita pystytettiin tuhansittain jokaiseen

Kreetan ja Vähän-Aasian kolkkaan. Ja tämä äitikultti jatkui aina Kristuksen aikoihin asti, ja se tuli myöhemmin liitettyksi varhaiseen kristinuskoon Marian, Jeesuksen maisen äidin, jumaloinnin ja palvonnan valepuvussa.

80:7.8 (895.8) Noin vuoteen 6500 eKr. mennessä se, mitä andiitit olivat hengellisyyden alalla perineet, oli jo merkittävässä määrin rapistunutta. Aatamin jälkeläiset olivat hajallaan laajalla alueella, ja vanhemmat ja väekkäämmät ihmisrodut olivat sananmukaisesti nielaisseet heidät. Ja tämä andiittien sivilisaation rappeutuminen sekä heidän uskonnollisten normiensa katoaminen jättivät maailman hengellisesti köyhtyneet rodut säälittävään tilaan.

80:7.9 (896.1) Vuoden 5000 eKr. tienoilla kolme Aatamin jälkeläisten puhdasrotuisinta kantaa olivat Sumeriassa, Pohjois-Euroopassa ja Kreikassa. Mesopotamiaa vei kaikkienensä vähä vähältä huonompaan suuntaan Arabiasta soljunut sekoittuneiden ja tummempi-ihoisten rotujen virta, ja näiden alemmantasoisten kansanheimojen saapuminen edisti andiittien biologisen ja kulttuurisen jäänteen eri tahoille hajaantumista entisestään. Koko hedelmällisen puolikuun alueelta virtasivat seikkailunhaluisemmat kansat kohti lännessä sijaitsevia saaria. Nämä siirtolaiset kasvattivat sekä viljaa että kasviksia, ja he toivat mukanaan kotieläimiä.

80:7.10 (896.2) Noin vuonna 5000 eKr. mahtava joukko etenemishaluisia mesopotamialaisia muutti pois Eufratinlaaksosta ja asettui asumaan Kyproksen saarelle. Pohjoisesta tulleet

barbaarilaumat pyyhkäisivät noin kaksituhatta vuotta myöhemmin tämän sivilisaation olemattomiin.

80:7.11 (896.3) Toinen suuri siirtokunta asettui asumaan Välimeren rannalle, sen paikan lähelle, jossa myöhemmin sijaitsi Karthago. Ja suuret määrät andiitteja siirtyi Pohjois-Afrikasta Espanjaan ja sekoittui myöhemmin Sveitsissä niihin veljiinsä, jotka olivat jo aiemmin tulleet Italiaan Egeanmeren saarilta.

80:7.12 (896.4) Kun Egypti seurasi Mesopotamiaa kulttuurin rappeutumisessa, monet kyvykkäämmistä ja edistyneemmistä perheistä pakenivat Kreetalle. Näin tehdessään ne kohensivat siellä jo entuudestaan ollutta pitkälle edistynyttä sivilisaatiota suuresti. Ja kun Kreetan sivilisaatiota myöhemmin uhkasi alemmantasoisten ryhmien saapuminen Egyptistä, sivistyneemmät perheet muuttivat kauemmaksi länteen eli Kreikkaan.

80:7.13 (896.5) Kreikkalaiset eivät olleet vain suuria opettajia ja taiteilijoita, vaan he olivat myös maailman etevimpiä kauppiaita ja siirtokuntien perustajia. Ennen kuin he sortuivat siihen ala-arvoisten rotuainesten tulvaan, joka lopulta hukutti alleen heidän taiteensa ja kaupankäyntinsä, he onnistuivat pystyttämään länteen niin monta sivistyksen etuvartiota, että sangen monet varhaisen kreikkalaisen sivilisaation saavutukset säilyivät Etelä-Euroopan myöhempien kansanheimojen keskuudessa, ja monet näiden Aataminpojan lasten sekoittuneista jälkeläisistä liittyivät läheisten manneralueiden heimoihin.

8. Tonavan andoniitit

80:8.1 (896.6) Eufraatinlaakson andiittikansat vaelsivat Pohjois-Eurooppaan, jossa ne sekoittuivat sinisiin ihmisiin, sekä länteen, Välimeren rantaseuduille, jossa ne sekoittuivat jo aikaisemmin sekoittuneisiin saharalaisten ja eteläisten sinisten ihmisten rodullisiin jäänteisiin. Ja näillä Keski-Euroopan alueilla asuneet varhaisemmista andoniittiheimoista jäljelle jääneet pyöreäkalloiset vuoristolaiset erottivat silloin, kuten ne erottavat nykyäänkin, nämä valkoisen rodun kaksi haaraa laajoilla alueilla toisistaan.

80:8.2 (896.7) Puheena olevia Andonin jälkeläisiä asui hajallaan valtaosassa Keski- ja Kaakkois-Euroopan vuoristoseutuja. He saivat usein vahvistusta Vähästä-Aasiasta, jota aluetta he pitivät hallussaan huomattavan runsaslukuisina. Muinaiset heettiläiset polveutuivat suoraan andoniittien rotukannasta; heidän vaalea ihonvärinsä ja leveä kallonsa olivat tuolle rodulle tyypillisiä. Tätä rotuainesta oli Abrahamin esi-isissä, ja se vaikutti suuresti hänen myöhempien juutalaisjälkeläistensä tunnusomaisiin kasvojenpiirteisiin. Vaikka juutalaisten kulttuuri ja uskonto olivat peräisin andiiteilta, he puhuivat silti täysin eri kieltä. Heidän kielensä oli selvästi andoniittinen.

80:8.3 (897.1) Ne heimot, jotka asuivat Italian, Sveitsin ja Etelä-Euroopan järviin paalujen varaan tai hirsilaitureille rakennetuissa taloissa, olivat afrikkalaisten, egealaisten ja aivan erityisesti

tonavalaisten muuttoliikkeiden yhä kauemmas työntyneitä etäisryhmiä.

80:8.4 (897.2) Tonavalaiset olivat andoniitteja eli viljelijöitä ja paimenia, jotka olivat tulleet Eurooppaan Balkanin niemimaan kautta ja jotka siirtyivät Tonavanlaaksoa myöten hitaasti pohjoiseen. He valmistivat saviastioita, viljelivät maata ja asuivat mieluiten laaksoissa. Tonavalaisten pohjoisin yhdyskunta oli Liègessä Belgiassa. Nämä heimot rappeutuivat nopeasti, sitä mukaa kun ne siirtyivät kauemmaksi kulttuurinsa keskuksesta ja alkulähteeltä. Paras keramiikka on heidän varhaisempien yhdyskuntiensa tuotantoa.

80:8.5 (897.3) Tonavalaisista tuli kreetalaislähetysaarnajien toiminnan seurauksena äidinpallvoja. Näihin heimoihin sulautui myöhemmin andoniittipurjehtijoiden ryhmiä, joita saapui veneillä Vähän-Aasian rannikolta ja jotka hekin olivat äidinpallvoja. Näin ollen suurta osaa Keski-Eurooppaa pitivät jo aikaisessa vaiheessa hallussaan nämä leveäkallisten valkoisten rotujen sekoittumatyypit, jotka harjoittivat äidinpallvontaa ja uskonnollisen riitin kaltaista vainajien polttohautautusta, sillä äitikutin kannattajat tapasivat polttaa vainajansa kivimajoissa.

9. Kolme valkoista rotua

80:9.1 (897.4) Andiittivaellusten loppupuolella Euroopan rotusekoittumat kehkeytyivät kolmeksi valkoiseksi rodiksi

seuraavaan tapaan:

80:9.2 (897.5) 1. *Pohjoinen valkoinen rotu.* Tämä niin kutsuttu pohjoismainen rotu koostui pääasiassa sinisistä ihmisistä ja andiiteista, mutta siihen sisältyi myös melkoinen määrä andoniittista verenperintöä samoin kuin pienempiä määriä punaista ja keltaista sangik-ainesta. Pohjoinen valkoinen rotu sisälsi siis näitä neljää toivottavinta ihmisen rotukantaa. Mutta laajin perintöaines tuli siniseltä ihmiseltä. Tyypillinen muinaispohjoismaalainen oli pitkäkalloinen, kookas ja vaalea. Mutta jo kauan sitten tämä rotu sekoittui läpikotaisin kaikkiin valkoisten kansojen eri haarautumiin.

80:9.3 (897.6) Se Euroopan alkukantainen kulttuuri, jonka maahan tunkeutuvat pohjoismaalaiset kohtasivat, oli siniseen rotuun sekoittuneiden, taantuvien tonavalalaisten kulttuuri. Pohjoismaalais-tanskalainen ja tonavalais-andoniittinen kulttuuri kohtasivat ja sekoittuivat Reinin rannoilla, minkä osoituksena Saksassa on tänäkin päivänä kaksi eri roturyhmää.

80:9.4 (897.7) Kauan aikaa pohjoismaalaiset harjoittivat Itämeren rannikolta keräämänsä meripihkan kauppaa ja loivat Brennersolan kautta laajat kauppasuhteet Tonavanlaakson leveäkalloisiin asukkaisiin. Tämä pitkäaikainen kosketus tonavalaisiin johdatti nämä pohjoismaalaiset äidinpälvontaan, ja usean vuosituhannen ajan ruumiiden polttohautaus oli lähes joka puolella Skandinaviaa vallitseva käytäntö. Tämä selittää, miksei varhaisempien valkoisten rotujen jäännöksiä, vaikka niitä on hautautuneina kaikkialle Eurooppaan, ole löydettävissä – vaan löydettävissä on pelkästään heidän tuhkaansa kivi- ja saviurnissa. Nämä valkoiset ihmiset myös

rakensivat itse asumuksensa; he eivät nimittäin koskaan asuneet luolissa. Ja tämä taas selittää, miksi on olemassa niin vähän todisteita valkoisen ihmisen varhaiskulttuurista, vaikka sitä edeltävä Cro-Magnon-ihmisen kulttuurityyppi on säilynyt hyvin siellä, missä se on ollut turvallisesti luoliin ja vuorenonkaloihin kätkeytyneenä. Ja tilanne antaa siis sellaisen vaikutelman, että Pohjois-Euroopassa yhtenä päivänä on taantuvien tonavalaisten ja sinisten ihmisten alkeellinen kulttuuri ja seuraavana päivänä yhtäkkiä ilmestyvän ja valtavan ylivertaisen valkoisen ihmisen kulttuuri.

80:9.5 (897.8) *2. Keskialueiden valkoinen rotu.* Vaikka tähän ryhmään kuuluukin sinisiä, keltaisia ja andiittisia rotuaineksia, se on valtaosaltaan silti andoniittista. Kyseiset ihmiset ovat leveäkalloisia, tummia ja tanakoita. He muodostavat ikään kuin pohjoismaisten ja välimerenrotujen väliin lyödyn kiilan, jonka kanta on Aasiassa ja jonka kärki tunkeutuu Itä-Ranskaan.

80:9.6 (898.1) Lähes kahdenkymmenentuhannen vuoden ajan andiitit olivat työntäneet andoniitteja Keski-Aasiasta yhä kauemmaksi pohjoiseen. Vuoden 3000 eKr. tienoilla paheneva kuivuus ajoi näitä andoniitteja takaisin Turkestaniin. Tätä andoniittien etelääntyöntymistä jatkui yli tuhat vuotta. Heidän joukkonsa jakautui Kaspianmerta ja Mustaamerta kiertäessään kahtia, ja se työntyi Eurooppaan sekä Balkanin että Ukrainan kautta. Tässä invaasiassa olivat mukana Aataminpojan jälkeläisten jäljellä olleet ryhmät, ja invaasiokauden jälkipuoliskolla sen mukana kulkeutui huomattavat määrät Iranin andiitteja sekä runsaasti seetiläispappien jälkeläisiä.

80:9.7 (898.2) Andoniittien länteen suuntautunut työntyminen saavutti vuoden 2500 eKr. paikkeilla Euroopan. Ja tämä Turkestanin kukkuloilta tulleiden barbaarien levittäytyminen koko Mesopotamian alueelle, Vähään-Aasiaan ja Tonavan jokilaaksoon oli kaikista kulttuuria siihen mennessä kohdanneista takaiskuista vakavin ja pitkävaikutteisin. Nämä maahantunkeutujat muuttivat keskieuropalaisten rotujen luonteen peruuttamattomasti andoniittiseksi, ja nämä ovatkin aina siitä lähtien säilyneet tunnusomaisesti alpiinisina.

80:9.8 (898.3) 3. *Eteläinen valkoinen rotu.* Tämä tummaverinen välimerenrotu koostui andiittisen ja sinisen ihmisen sekoittumasta, jossa oli vähemmän andoniittista sukujuurta kuin on Pohjolassa. Tähän ryhmään sulautui saharalaisten välityksellä myös melkoinen määrä toissijaista sangik-ainesta. Myöhempinä aikoina tähän valkoisen rodun eteläiseen lohkoon liittyi väkeviä andiittisia ainesosia, jotka olivat peräisin itäisen Välimeren alueelta.

80:9.9 (898.4) Andiitit levittäytyivät kuitenkin Välimeren rannikkomaihin vasta vuoden 2500 eKr. suurten nomadihyökkäysten aikoihin. Maaliikenne ja kauppa olivat miltei pysähdyksissä näinä vuosisatoina, jolloin nomadit tunkeutuivat itäisen Välimeren alueille. Tämä maitse tapahtuvan matkustamisen estyminen johti meriliikenteen ja meritse tapahtuvan kaupankäynnin valtavaan laajenemiseen; Välimerellä meritse käyty kauppa oli täydessä vauhdissa noin neljätuhattaviisisataa vuotta sitten. Ja tästä meriliikenteen kehittämisestä oli seurauksena

andiittien jälkeläisten äkillinen levittäytyminen kaikille Välimerenaltaan rannikkoalueille.

80:9.10 (898.5) Nämä rotusekoitukset laskivat perustukset eteläeurooppalaiselle rodulle, joka on kaikista roduista sekoittunein. Ja tässä käsitellyn ajan jälkeen tämä rotu on sekoittunut entisestään, kun siihen on tullut mukaan Arabian sini-kelta-andiittisia kansanheimoja. Tämä välimerenrotu on tosiaankin niin perin pohjin sekoittunut ympäristön kansanheimoihin, että sitä on itse asiassa mahdoton tunnistaa erilliseksi tyyppiä, mutta sen jäsenet ovat yleisesti ottaen lyhyitä, pitkäkalloisia ja tummaverisiä.

80:9.11 (898.6) Pohjoisessa andiitit hävittivät siniset ihmiset sotimalla ja aviosuhteiden kautta, mutta etelässä näitä säilyi suurehkoja määriä. Baskit ja berberit edustavat kahta tämän rodun jäljellä olevaa haaraa, mutta nämäkin kansanheimot ovat läpikotaisin saharalaisiin sekoittuneita.

80:9.12 (898.7) Tällainen tilanne vallitsi Keski-Euroopan rotujen sekoittumisen suhteen noin vuonna 3000 eKr. Aatamin osittaisesta sopimuksen rikkomisesta huolimattakin korkeampien tyyppien sekoittuminen siis toteutui.

80:9.13 (898.8) Tämä oli se aika, jolloin neoliittinen kivikausi ja lähestyvä pronssikausi menevät päällekkäin. Skandinaviassa elettiin pronssikautta äidinpälvontoineen. Etelä-Ranskassa ja Espanjassa elettiin neoliittista kivikautta, johon liittyi auringonpalvontaa. Pyöreät ja katottomat aurinkotemppelit rakennettiin tänä aikana. Euroopan valkoiset rodut olivat tarmokkaita rakentajia, jotka

tunsivat mielihyvää pystyttäessään suuria paasia kunnianosoitukseksi auringolle, paljolti samoin kuin heidän myöhemmät jälkeläisensä Stonehengessä. Auringonpalvonnan suosio osoittaa, että Etelä-Euroopassa elettiin suurta maanviljelyn kukoistuskautta.

80:9.14 (899.1) Tähän verrattain äskettäiseen auringonpalvontakauteen kuuluvia taikamenoja kuuluu Bretagnen kansantapoihin vieläkin. Vaikka nämä bretagnelaiset ovat olleet kristittyjä jo yli tuhannen viidensadan vuoden ajan, he säilyttivät vieläkin neoliittisen kivikauden aikaisia taikakaluja pahan silmän torjumiseksi. Savupiipussa he pitivät edelleen ukonkiviä suojana salamaa vastaan. Bretagnelaiset eivät koskaan sekoittuneet Skandinavian pohjoismaalaisiin. He ovat Länsi-Euroopassa asuneiden alkuperäisten andoniittien Välimeren-rotukantaan sekoittunut jäänne.

80:9.15 (899.2) Mutta jos oletetaan voitavan luokitella valkoiset kansat pohjoismaalaisiin, alpiineihin ja välimerellisiin, ollaan harhateillä. Sekoittumista on tapahtunut kerta kaikkiaan aivan liian paljon, jotta tällainen ryhmittely olisi mahdollinen. Oli aika, jolloin valkoinen rotu jakaantui kokolailla tarkkaan tällaisiin luokkiin, mutta sen jälkeen on tapahtunut keskinäistä sekoittumista laajalla rintamalla, eivätkä nämä eroavuudet ole mitenkään enää selkeästi tunnistettavissa. Vielä vuonna 3000 eKr. muinaiset yhteisöryhmät eivät olleet sen enempää yhtä rotua kuin ovat Pohjois-Amerikan nykyiset asukkaatkaan.

80:9.16 (899.3) Tämä eurooppalainen kulttuuri jatkoi kasvuaan ja tietynmääräistä sekoittumistaan viidentuhannen vuoden ajan. Mutta kielimuuri esti länsimaailman kansakuntien täysimittaisen vuorovaikutuksen. Viimeksi kuluneen vuosisadan ajan tällä kulttuurilla on ollut paras sekoittumismahdollisuutensa Pohjois-Amerikan kosmopoliittisen väestön keskuudessa; ja tuon manteren tulevaisuuden määräävät sen nykyisten ja tulevien väestöainesten sekaan päästettävien rotutekijöiden laatu samoin kuin ylläpidettävän sosiaalisen kulttuurin taso.

80:9.17 (899.4) [Esittänyt muuan Neadonin Arkkienkeli.]